

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 294. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568231584/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

seiv, raaber: „*saa skal du, tordne mig! ha', din Smørtty!*“? – som, da Præsten paa hans Yderste udmaler ham Qvalen i Helvedes evige Pøil og Pine, endelig udbryder: „*det holder man vel ogsaa ud!*“? – som da han har i Søslagens Heede, mellem rundt om hvinende Bommer og Kugler, bragt nitten qvæstede Kamerader fra den eene Ende af Skibet til den anden, anraabes af den tyvende, spanker afsted med ham, (smidlertid tager en forfløjet Kugle i Farten Hovedet af Fyren paa Nakken) slænger ham ned: „*der er, gale mig! nok een, Herr Doctor!*“ – „*Hvad skal jeg med ham? han er jo uden Hoved?*“ – „*Det er, tordne mig! igien een af hans gamle Streger! han sae, Fa'n gale mig! til mig, at han var kun qvæstet!*“? – Du har Ret! raabte *Adams*; men er du *Matros?* – „*Jeg har i det mindste taget Fløien af en Stormast – spilt paa Fløite skrævs over Eselhovedet i en Storm – og siunget „Kong Christian stod ved høien Mast“ paa Kiølen af den kantroede Sluppe!*“ Til Toppen!

Da vi havde steget omtrent hundrede Trin befandt vi os ved det første Gallerie under Rosen, hvorfra man seer de tre store Støtter til Hest, enhver udhuggen i een eneste Steen, *Clodwig*, den første Stifter af Kirken, *Dagobert* og *Rudolph af Habsburg*. Her begynder Middeltaarnet, som strækker sig op over det midterste Portal til Platformen, og hvori Klokkerne hænge. Over begge de andre Portaler havde efter *Erwins* Plan to lige Spiirtaarne skullet hæve sig til en Høide af 600 Fod; men denne uhyre Idee blev kun halv udført. Kun det nordlige Spiirtaarn blev aldeles færdig, med Afslag af 100 Fod, det sydlige fuldførtes ikke længere end til nogle Alen over Platformen.

Her steege vi atter 100 Trin op til Jerngitteret, som er lige med Taget af Kirken, hvor vi lidt højere oppe besaae Sølvklokken og de andre store Klokker. Hidindtil var Gangen paa de temmelig beqvemme Vindeltrapper ikke falden os synderlig besværlig; men nu begyndte vi paa det tredie Hundrede allerede at mattes. Endelig naaede vi Platformen eller Topfladen af Klokketaarnet. Men hvor studsede vi ved at see op til Spiirspidsen, hvortil der endnu fra denne Høide af syntes os lige saa langt, som nede fra Broen!

Hvilken Opsigt! hvilken Udsigt! hvilken Nedsigt her! O! det er den skønneste Sal paa Jorden! Vi badede os i den reene ful-